

ပြီးသော

သင်္ကြန်မင်းသားကြီးမှ...
ဝေဟင်မှဆိုးကြီးဂူဟန်သို့

သင်္ကြန်မင်းသားကြီးမှ ဝေဟင်မုဆိုးကြီး ဂူဟန်သို့

ဒီမြေ၊ ဒီရေ၊ ဒီဝေဟင်ကြားမှာ ငါဘယ်လို အသက်ရှင် နေထိုင်ရတော့ ပါ့မလဲ၊ ဝင်သက် ထွက်သက် တိုင်းဟာ ငါ့ရဲ့ အသက်ရှင်ခြင်း မရှင်ခြင်းတို့ နဲ့ သတ်ဆိုင် ခဲ့ပေမဲ့၊ အခုတော့ အသက်ရှင် နေပေမဲ့လည်း ဝင်သက် ထွက်သက် တိုင်းကို ငါကြောက်ရွံ့လို့ လာချေတော့ လေပြီ။

ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီး မနီးစပ်ပေမဲ့၊ နီစပ်နေခဲ့သည် ကတော့ ငါ့အတွက် ငါရှင်သန် ဖြတ်သန်းရာ လူသား လောကနှင့် မြေထုနဲ့ လေထုပင် မဟုတ်ပါလော...

ဘုရားရှင် ဟောကြားထား ခဲ့သည် မှာ တော့ သတ္တန္တရကဒ်၊ ရောဂါန္တရကဒ်၊ ဒုဗ္ဗိကန္တရကဒ်၊ ဆိုတဲ့ ကဒ်ကြီးသုံးပါး ရှိတယ်လို့ ဟောကြားထား ခဲ့ ဖူးလေတယ်လေ၊ ဩကာသ ကန်တော့ကြိုး ဆိုတိုင်း ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပုတ္တိတရား လေးပါး၊ ဗျဿနတရား ငါးပါးတို့ မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်း သည် ဖြစ်၍ (မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ တရားတော်မြတ်ကို ရရပါလို့ ၏ အရှင်ဘုရား၊ ဟု ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတိုင်း ကန်တော်ကြိုးနဲ့ ကန်တော့ဖူး ပေသည် ။

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို မရသေခင် စပ်ကြားမှာ တော့ ဒီ ကပ်သုံးပါးဆိုတဲ့ အန္တရာယ်ကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ ရဦးမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ဒီကဒ်သုံးပါး ကြားမှ ပဲ အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်ကာ မဂ်ဖိုလ်

တရား လေးတွေ ပွားများအားထုတ် ရပေလိမ့်ဦး မည်လော၊ သို့လော သို့ လောဖြင့် အခုတော့ ရောဂါန္တရ ကဒ်တစ်ခုက တစ်ကမ္ဘာလုံးနီးပါ ပျံ့နှံ့ ကာ ဆိုက်ရောက်လို့ လာနေတော့ သည် လေ...

ငါဘာတွေနဲ့ အကာအကွယ် ယူထားရပါ့ မလား၊ ရတနာသုံးပါးနဲ့ အ တူ ကံကံ၏ အကျိုးဆက်ကိုပဲ အားကိုးမျှော်လင့် နေရတော့ မည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ ဓာတုဗေဒ၊ ဆေးဝါးပစ္စည်း တွေနဲ့ ပဲ ကာကွယ် စောင့် ရှောက် ထားရမည်လော။ ဟူး ... တွေးရင်း တွေးရင်းနဲ့ ငါ့ရင်တွေ မော လိုက်တာ ငါကျင်လည် ကြက်စားရာ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကမ္ဘာလောက ကြီး တစ်ခုလုံးတောင် တုန်ဟည်း ပဲ့တင်ထပ်လို့ လာပါလေရော့လား...

အကြောက်တရား ကြောင့် လား၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု မရှိတဲ့ စိတ်ကပဲ ပြန်ပြီး ခြောက်လန့် နေသည် လား ကိုတော့ မပြောတတ်၊ အရားအားလုံးကို တွေးရင်း စိတ်တွေကလည်း ကယောင် ချောက်ချားဖြင့် သေဘေးနဲ့ ကြုံရတော့မည် ဆိုလျှင် "ကျော့ကွင်းထဲမှာ မိနေသည့် ငှက်ငယ် တစ်ကောင်အလား" ငါသေရတော့မှာ ပါလားရယ် လို့ တစ်မိမ့်တစ်မိမ့် တွေးရင်း အထီးကျန် ဆန်စွာဖြင့် အားငယ်စိတ်များ တို့ ကလည်း ကြီးစိုးလာရင်းနဲ့ မှ ကိုယ်စိတ်က ကိုယ့်ကို ပြန်သတ်နေပြီလား ရယ်လို့ တောင် တွေးထင်မိခိုက် (အဆိုတော် R ဇာနည် သီဆိုထားတဲ့ သီ ချင်းလေး ကိုတောင် နားထဲ အလိုလို ကြားယောင်လာမိ ပေတော့သည် ။ (ငါလေ သေဆုံးတော့ ရွက်ကြွေတွေ ဘဝလို လမ်းဟောင်းလေး ပေါ် မှာ ၊ ကြွေနေပါစေတော့ ရှုံးပြီးသား) ဟူသော သီချင်းစာသား လေးကို ပင် သွား၍ ကြားယောင်နေ မိပေတော့သည် ။

ဆိုင်သည် မဆိုင်သည် တော့ မသိ၊ ‘ငါလေ သေဆုံးတော့ ရွက်ကြွေ တွေ ဘဝလို’ဆိုတဲ့ စာသားလေး ကိုတော့ အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာနဲ့ တွေး၍ နေ

မိ ပေလေ၏။

ထိုသို့ အတွေးပေါင်း များ စွာဖြင့် ပင်လယ်ဝေ နေသည့် အခိုက် ...

"ဟေ့ ... ငါ့တူ အလုပ်က ပြန်ရောက်တာ ကြာပြီလားကွ" ဟု အိမ်ရှေ့ တစ်လမ်းကျော်က ဦးလေး မင်းသားကြီး နှုတ်ဆက်လာမှ အတွေး နယ်ပယ်ထဲမှာ မျော်လွင့်နေသည့် ကျွန်တော်လည်း သတိ ပြန်ဝင်လာကာ...

"ဟုတ်ကဲ့ .. ဦးလေး မင်းသားကြီး လာလေဗျာ အိမ်ထဲကို ဝင်ထိုင်ပါဦး၊ မလာသဖူး အလာထူးလို့ ဘာကိစ္စ အရေးကြီး ပြောစရာများ ရှိလို့လဲဗျ"

"အရေးကြီးကိစ္စ ပြောစရာရှိတယ် ရယ်လို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူး ငါ့တူရာ၊ ငါ့တူက နေတိုင်းမြို့ထဲကို သွားသွားပြီး ရုံတက်ရုံးဆင်း လုပ်ရတော့ ငါ့တူသွားနေ လာနေတဲ့ နေရာတိုင်းမှာ ကြားမိမှာ ပေါ့၊ အခု သတင်းတွေ တက်တက်နေတာ ကြားကြားနေရတဲ့ အထဲမှာ တရုတ်ပြည် (ဂူဟန်မြို့ကနေ) စတင် ဖြစ်တယ်လို့ တော့ ကြားတယ်၊ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ် ဝိုးကောင် ဆိုလားကွာ၊ တော်တော် ဆိုးတယ်လို့ လည်း သတင်းရတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်သလားကွ ငါ့တူရ"

"ဟုတ်တယ် ဦးလေး မင်းသားကြီးရေ ... ကျွန်တော်လည်း တစ်စွန်းတစ်စ ကြားထားတာ တွေနဲ့ အတူ အခု fb စာမျက်နှာ တွေမှာ လည်း တက်နေကြတာတွေ ကိုလည်း ကျွန်တော် ကြည့်ကြည့်မိတယ်၊ ဂူဟန်မြို့က တစ်ရုတ် အသား ငါး ဈေးတန်းမှာ ရောင်းတဲ့ မြွေသားတွေ၊ ခွေးသားတွေ၊ လင်းနို့သားတွေ စသည့် သားကောင်တွေရဲ့ အသားတွေကို စားသောက်လို့ ဖြစ်တယ်လို့ တော့ ကျွန်တော်လည်း ကြားသိရတယ်ဗျ"

"ဘယ့်နှယ်ကွာ၊ ခွေးသားတွေ၊ လင်းနို့သားတွေ စားရတယ်လို့ ဦး

တို့ နိုင်ငံမှာ လင့်နီသား မပြောနဲ့ ခွေးသားကိုတောင် ဘယ်သူမှ စားကြတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါပေမဲ့ ချင်းလူမျိုး တွေတော့ ခွေးသားတွေ စားတယ်လို့ ဦးကြားဖူးတယ်ကွ"

"ဪ ... ဦးလေး မင်းသားကြီးရယ်၊ လောကမှာ အရက်စက်ဆုံး သတ္တဝါကို ထိုးပြပါဆိုရင် လူသားပဲ မဟုတ်ဘူး လား၊ လူတွေက ဘယ်လို သတ္တဝါပဲဖြစ်ဖြစ် အကောင် ဘယ်လောက် ကြီးကြီး သေးသေး သတ်စားကြည့်လို့ ကောင်းတယ်ဆိုရင် အသိဉာဏ်မဲ့ပြီး စာနာသနား စိတ်ကလည်း ကင်းမဲ့ကြ လေတော့ တစ်ယောက်က ဦးပြီး စားသောက် ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ နောက်က လူတွေပါ သတ်စားလာကြ တော့တာပဲလေ ၊ နောက်တော့ ဒါတွေဟာ စားသောက် ကုန်ပစ္စည်း တစ်ခုလိုတောင် ဖြစ်သွားကြတာပေါ့"

"ငါ့တူကြီး ပြောတာ အမှန်ပဲ၊ တော်တော် အစားအသောက် ပတ်စက်တဲ့ တရုတ်တွေ၊ ဟိုတစ်ခါ ဦးအိမ်က သမီးလေး သူ ဖုန်းကြည့်နေတုန်း ဦးကို သူ့ဖုန်းထဲမှာ အကောင်တွေကို အရှင်လတ်လတ် ပါးစပ်ထဲ ထိုးထည့်နေတဲ့ တရုတ်မ ချောချောလေးရဲ့ ဗီဒီယိုဖိုင်လေး လာပြလို့ တောင် ကြည့်မိလိုက် သေးတယ်၊ တော်တော် ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပါ ငါ့တူရာ၊ ဦးတော့ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ ဒီကောင်မလေးကို မိန်းကလေး ချောချော လေးလို့ တောင် မမြင်မိဘဲ အစွယ်ကားကားနဲ့ လူယောင် ဆောင်ထားတဲ့ အသားစား ဘီလူးမကြီးလို့ ပြေးမြင်မိလိုက်တယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ဦးမင်းသားကြီးရေ ... ဦးလေး မြင်မယ် ဆိုရင်လည်း မြင်လောက်စရာပါပဲ၊ ဒါကြောင့် လည်း အခုလို ရောဂါန္တရကဒ် ဆိုက်ရောက် လာတာပေါ့ဗျာ၊ လူတွေရဲ့ သတ္တဝါတွေ အပေါ် စာနာသနားစိတ်

ကင်းမဲ့ပြီး နိုင်ထက်စီးနင်း ပြုမူမှုတွေကြောင့် အခုဖြစ်ပေါ် လာတာက ရောဂါန္တရကဒ်၊ ပြီးရင် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်မြင်ရင် သတ်ချင်စိတ်တွေ ပေါက်ပေါက် လာတော့မဲ့ ဒေါသကြောင့် ဖြစ်တည် လာမဲ့ သန္တတရကဒ်ဆိုတဲ့ သေကြေပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှု ကဒ်တစ်မျိုး ကလည်း ဒါတွေကြောင့် ပဲ ပေါ်ပေါက်လာ လိမ့်ဦးမယ်လို့ တော့ ထင်တယ်ဗျို့၊ နောက်ဆုံးတစ်မျိုး လာပြီ ဆိုရင်တော့ အားလုံးသွားပြီ"

"ဘာလဲကွ နောက်ဆုံးတစ်မျိုး ဆိုတာက"

"ဪ ... ဦးရယ်၊ နောက်ဆုံး တစ်မျိုးဆိုတာက ကဒ်သုံးပါးထဲမှာ ဒုဗ္ဗိကန္တရကဒ်ကို ပြောတာပေါ့ဦးရဲ့ ၊ အဲဒီကဒ်သာ ဆိုက် လာပြီ ဆိုရင်တော့ မတွေးဝံ့ စရာပါပဲ၊ လူတွေ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါး လာတော့ ခိုးတော့မယ်၊ လုတော့မယ်၊ သတ်တော့မယ်၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး အားလုံးလာကုန် တော့မယ်လေ"

"ဟား ... ငါ့တူပြောမှ ပဲ ဦးလေးလည်း ပိုပိုပြီး မြင်လာတော့တယ်၊ အခုတောင် လူတွေက လုယက်နေကြတာ၊ အလုပ်အကိုင် တွေများ နိုင်ငံတော်က ပြည်သူလူထု အတွက် ချမပေးနိုင်လို့ ကတော့ တစ်ဖက်နိုင်ငံထွက်နိုင်သူက ထွက်မယ်၊ မထွက်နိုင်သူတွေ ကတော့ အငတ်တော့ မခံဘူး၊ လုကြ ခိုးကြ၊ ရိုက်ကြဦးမယ်၊ ထင်တယ် ငါ့တူရေ ..."

"ဖြစ်လာနိုင်တာပေါ့ ဦးမင်းသားကြီးရာ၊ ဒါတွေဟာ တွေးကြည့်ရင် ပြေးကြည့်တာ ထက်တောင် မှန်နေသေးတယ် မဟုတ်လား"

"အေး ... ဒါတွေကြောင့် ဦးလည်း ဦးမသေခင်တော့ စိတ်ချမ်းချမ်း သာသာလေးနဲ့ နေသွားပါရစေလို့ ဘုရားမှာ လည်း ဘုရားဝတ်ပြုတိုင်း ဆုတောင်းတယ်ကွာ၊ ဒါပေမဲ့လည်း လေ အခုလို လူတိုင်းနီးပါ ဒီရောဂါဆိုး ကြီးနဲ့ သူတို့ နိုင်ငံမှာ လည်း သေကြေကြတယ် ဆိုတော့ နောက်ပြီး"

နိုင်ငံပေါင်း များစွာမှာ လည်း ပျံ့နှံ့နေပြီလို့ လည်း ပြောကြတယ် ဟိုနိုင်ငံမှာ ဘယ်လောက် သေသွားပြီ ဒီနိုင်ငံမှာ ဘယ်နှစ်ဦး တွေ့ထားပြီ ဆိုတဲ့ သတင်းတွေ ကြားကြား လာရတော့ အခု ဦးတို့ မြန်မာနိုင်ငံ မှာ တောင် ရောက်နေကြပြီ လို့ လည်း ပြောတယ် ငါတူရေ ... အဲဒါ ဘယ်လိုနေထိုင် စားသောက် ရမလဲတောင် မသိတော့ပါဘူး၊ တွေးတွေးပြီး ကြောက်လာတယ် ငါတူရေ..."

"အောင်မယ်လေး ဦးရယ် ... ဦးတစ်ယောက်တည်း ကြောက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး ကြောက်နေရတာပါ၊ တစ်ချိန်က မြန်မာနိုင်ငံမှာ ခေတ်စားခဲ့ဖူးတဲ့ ရောဂါပိုး တစ်မျိုးကို ဦးသိတယ် မဟုတ်လား၊ HI P တို့ AITS ဆိုတာလေ"

"အေး .. ကြားဖူးတာပေါ့ တူကြီးရ တစ်ချိန်က တော်တော် ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ရောဂါတွေပေါ့ကွာ လူတစ်ယောက်မှာ အဲဒီလို ရောဂါပိုး ရှိနေတယ်လို့ ဆိုရင်တောင် အဲဒီလူနားကို ဘယ်သူမှ မကပ်ချင် ကြတော့သလို ဘယ်သူမှ လည်း သူ့ကိုအရေး မလုပ်တော့ဘူး၊ လူတွေ အကုန်လုံးက မသန့်ရှင်းတဲ့ လူ ရွံစရာကောင်းတဲ့ လူလို့ ကိုမြင်ပြီး ရွာတွေမှာ ဆိုရင် ရွာအပြင်ကို ထုတ်ပစ်ထား ကြတာကို ဦးကိုယ်တိုင် မြင်ဖူး တွေ့ဖူးပါတယ် အဲဒါတွေက မိန်းမ လိုက်စားတဲ့ သူ၊ အပျော်ကြူး သူတွေမှာ အဖြစ်များ တယ်လို့ ဦး သိထားတယ်လေ "

"ဟုတ်တယ်ဦး ... အခု ဟာကကျတော့ အဲဒီထက်ကို ကြောက်စရာ ပိုကောင်းတယ်ဗျ၊ အခု ဦးပြောတဲ့ HIP -AITS တို့ က အနီးကပ် ပြုစုစောင့်ရှောက်လို့ ရသေးတယ်၊ နောက်ပြီး လအနည်းငယ် ခံနိုင်သေးတယ်၊ စိတ်ဓာတ်နဲ့ လည်း သက်ဆိုင် သေးတယ်ဗျ၊ သူ့စိတ် ရွှင်လန်းရင် လန့်သလို လှုပ်ရှားသွားလာ နိုင်သေးတယ်၊ ယခု ဖြစ်နေတဲ့ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ်

ပိုးကကျတော့ အဲဒီလို အနီးကပ် ပြုစုရဲဖို့ နေနေသာသာ ကားတွေစီးရင်း ဒါမှ မဟုတ် ပိုးရှိနေသူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကများ နှာချိုလိုက်မိမယ် ဆိုရင်တောင် အဲဒီမှာ စပြီး ကူးပါလေရော့ တဲ့ ဗျာ။

အဲဒီလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုးရှိနေပြီလို့ သိလိုက်ရပြီဆိုရင် အဲဒီလူဟာ ဘယ်လောက်တောင် စိတ်ဓာတ်ကျပြီး အားငယ်သွားလိုက် လေမလဲ ဦးပဲ စဉ်းစားကြည့် ပေတော့၊ ပြီးရင်လည်း အခု မြင်တွေ့နေရတဲ့ ဗီဒီယိုဖိုင်တွေ အရဆိုရင် တရုတ်ပြည်မှာ ဇိုးဇိုးဇတ်ဇတ်နဲ့ ဘိုင်းခနဲ ပြစ်ပြစ်လဲ သွားကြပြီး သေဆုံးသွား ကြတယ်လေ"

"ကြောက်စရာကြီး ပါလား ငါ့တူရာ"

"ကြောက်စရာ ကောင်းဆို ကိုယ့်ဆွေမျိုးသားချင်း တွေကိုတောင် နှုတ်ဆက်ခွင့် ရလိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီကြားထဲ လူကြားသူကြားမှာ ပစ်လဲသွားတဲ့ အတွက် ဘယ်သူမှ အနားမကပ်ဝံ့ဘဲ ထွက်ပြေးမည့် သူသာများမှာ ပါပဲဗျာ၊ ဒီ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ်က နှာခေါင်းတို့ ပါးစပ်တို့ ကနေမှ တစ်ဆင့် အဆုပ်မှာ သွားကပ်ပြီး အဲဒီအဆုပ်ကို စားပစ်လိုက်တာ တဲ့ ဗျာ၊ အဲဒီလိုအဆုပ်ကို စားလိုက်တာနဲ့ လူဟာ လည်ချောင်းတွေ ကပ်လာမယ် အသံတွေ မထွက်တော့ဘူး၊ နောက်ပြီး ချောင်းတွေ ဆိုးလာမယ်၊ ကိုယ်ပူချိန်တွေ တက်လာမယ် ပြီးရင်တော့ အသက်ရှူကျပ် လာမယ်ပေါ့၊ နောက်ဆုံး မှာ တော့ ဒီကောင်တွေဟာ မျိုးပွားပစ် လိုက်တဲ့ အတွက် လူတစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပျံ့နှံ့သွားကာ တရုတ်တွေ ပစ်လဲပြီး သေသလို သေရတော့တာ ပဲတဲ့ ဗျာ"

"အဲဒါကိုပြောတာ ထင်တယ် တူကြီးရ ခွေးသေ၊ ဝက်သေဆိုတာ"

"ဒါပဲပေါ့ဦးရာ၊ ခွေးတွေရဲ့ ခေါင်းကို မသေမချင်း ရိုက်ခွဲ၊ ခွေးလေးတွေက ဘယ်လောက် ရုန်းရုန်းအော်အော် နောက်ဆုံးတော့ ဇိုးဇိုးဇတ်ဇတ်

တ်နဲ့ သေရပါလေရော၊ ဒီလိုပဲ တခြားသတ္တဝါ လေးတွေလည်း အရှင်လတ်လတ် ရေနွေးပူအိုးထဲ ပစ်ထည့်ခံ လိုက်ရရင် ပူလောင်သည့် ဒဏ်ကြောင့် မသေခင် ဆန့်ငင် ဆန့်ငင်နဲ့ သေကြရတယ်လေ၊ တော်တော်လည်း ရက်စက်ကြ ပါတယ်ဗျာ"

"ကံကံ၏ အကျိုးတွေ နောင်ဘဝ မကူးခင် အကုသိုလ်တွေက အားကြီးလေတော့ ယခုဘဝမှာ ပင် ပြန်ပြီး ခံစားနေကြ ရတယ်လို့ ပဲ ပြောရမှာ ပေါ့၊ တူကြီးရာ၊ သူတို့ တွေ သေတာက အရေးမကြီးဘူး၊ ဦးတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာ စစ်စစ်တွေ ဖြစ်သလို ဘုရား၊ တရားနဲ့ နေကြတဲ့ သူတွေလည်း ဖြစ်တဲ့ အတွက်၊ သူတို့ ဆီကပိုးက အခုဦးတို့ ဆီ ကိုတောင် ကူးစပ် လာပြီ ဆိုတော့ ဘာကိုအားကိုးပြီး ဘာကိုမျှော်လင့်ရ တော့မှာ လဲ ငါတူရာ၊ မိုးပြိုအများ ဆိုပြီးတော့ပဲ လိုက်သေပေးရ တော့မှာ လား၊ ဦးတော့ ဒီလိုရောဂါပိုးကြီး ကြောင့် တော့ မသေပါရစေနဲ့ ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ ဦးရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးကို စိတ်မချ သေးဘူးလေ"

"ဪ ... ဦးရယ်၊ ဦးပဲစောစောက ပြောတုန်းက မိုးပြိုအများ ဆိုမှတော့ ဘယ်သူတွေ လွတ်တော့မှာ လဲ အားလုံး သေကြရတော့မဲ့ အတူတူ သမီးလေးကို စိတ်မချတာတွေ ဘာတွေလုပ်နေရ သေးတယ်"

"ဦးက ဦးသမီးလေးကို သိပ်ချစ်တာကွ တူကြီးရ၊ သူ့အမေ ထားသွားကတည်းက ဦးက သမီးလေးကို အရိပ် တကြည့်ကြည့်နဲ့ ပိုးမွေးသလို မွေးထားရတာကို ဥပမာ ပြောရရင်ကွာ၊ ဦးလိုလူက ဘုရား ရဟန္တာ တစ်ပါးပါးက ‘မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်က အေးချမ်းတယ် အခုတစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့မလား’လို့ ဆိုရင်တောင် ခဏနေပါဦး တပည့်တော် အိမ်က သမီးလေးကို ပြန်ပြီးခွင့်တောင်း ပါဦးမယ်လို့ ပြောမဲ့ လူစားမျိုးကွ တူကြီးရ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား တယ်လည်း အစွဲအလန်းကြီးတဲ့ ဦးကြီးပါ

လား၊ ဦးသာ ဒီလိုသမီးလေးကို စွဲလန်းစိတ်နဲ့ မတော်လို့ သေသွားခဲ့မယ် ဆိုရင် တမလွန် လောကသား ဘဝနဲ့ ကျွတ်မှာ ကို မဟုတ်ဘူး "

ဦးမင်းသားကြီးသည် သူ့သမီးလေးအား တော်တော်လေးကို ချစ်ပုံရ လေသည် ။ ပြောလိုက်ရင် သမီးလေးက စာဘယ်လို တော်ကြောင်း၊ နောက်ပြီး ဖအေအပေါ် ကိုလည်း အရမ်း သိတတ်သည့် အကြောင်း၊ မ အေတူလေးမို့ ပိုချစ်ရကြောင်း စသည် တို့ ကိုလည်း သူနဲ့ ဆုံပြီး စကားပြောဖြစ်တိုင်း ပြောပြောနေတတ် ပါလေသည် ။

"အေး အဲဒါကြောင့် ပြောနေတာပေါ့ တူကြီးရ၊ အခုဆို ဦးကြီးမှာ သံ သယ စိတ်တွေနဲ့ ဒီလေတွေ ရှူရှိုက်မိလို့ ကူးများကူးစက်ခံ နေရပြီလား၊ ဈေးသွားဈေးဝယ် ရင်းနဲ့ ပဲ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အနီးကပ် ထိမိ လို့ ကူးစက် ခံနေရပြီလား သို့တည်းမဟုတ် ငါ့သမီးလေး မှာ များ ဆိုတဲ့ စိတ်တွေနဲ့ ၊ စိတ္တဇတွေကို ဖြစ်ဖြစ်လို့ နေတယ်ကွာ၊ ဖြစ်နိုင်မယ် အခွင့် အရေး တစ်ခုအနေနဲ့ အသနားခံ တောင်းပန်လို့ ရနိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် အဲဒီဝူ ဟန်မြို့က လာတဲ့ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ် ပိုးကြီးဟာ လူတစ်ယောက် လိုသာ ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဦးတို့ တစ်နိုင်ငံလုံး ကိုယ်စား အသနားခံကာ တောင်း ပန်လိုက် ချင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာနိုင်ငံကို မလာပါ နဲ့ လို့ ပေါ့"

"ဪ ... ဦးကြီးရယ်၊ အဲဒီလောက် ကြီးလည်း တွေးပူမနေ ပါနဲ့ ဗျာ ၊ အနာရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်၊ နောက်ပြီး ဘယ်သူတွေ ဘာဖြစ်တယ်၊ ဘယ်လိုတွေ တွေ့ရှိတယ် ဆိုတာကို တွေးပြီး ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် မ နေပါနဲ့ ၊ အဓိကက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု ရှိအောင် နေဖို့ ရယ်၊ နောက်ပြီး အပြင်က ပြန်လာတိုင်း အိမ်ထဲရောက်ရင် အရက်ပြန် သို့မဟုတ် လက်ဆေး ဆပ်ပြာနဲ့ လက်ကို စင်ကြယ်အောင် ဆေးပေးဖို့ ပါပဲ"

"အေး ငါ့တူကြီး ပြောတဲ့ အတိုင်း ဦးလည်း သတိထားပြီး နေထိုင် စားသောက် ရတာပေါ့ကွာ၊ ဒါမှ ဖြစ်တယ် ဆိုရင်တော့ လည်း ဘာတတ် နိုင်မှာ လဲ သေရင်လည်း သေပါစေတော့ ကံစီမံရာ အတိုင်းပေါ့"

"စောစောလေးကပဲ ဦးမင်းသားကြီး မလာခင်က အဲဒီ ဂူဟန်မြို့က နေ စတင် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ် ရောဂါပိုး အကြောင်းကို တွေးနေတာ၊ တယ်ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ဝေဟင်မုဆိုးကြီး ပါလား လို့ ပေါ့"

"ဘယ်လိုကွ ငါ့တူရ ဝေဟင်မုဆိုးကြီး ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေး ဦးရ ဝေဟင်မုဆိုးကြီးလေ၊ ဘာကြောင့် လဲ ဆို တော့ တရုတ်ပြည် ဂူဟန်ဆိုတဲ့ မြို့ကနေ စတင်ပေါက်ဖွားပြီး ပစ်လွှတ် လိုက်တဲ့ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ် ဆိုတဲ့ အဆိပ်မြားတွေက လေထုကနေ တစ် ဆင့် နိုင်ငံပေါင်း များ စွာကို ပျံ့နှံ့ပြီး လူတွေကို သေကြေစေတဲ့ အထိ အ ဆိပ်ပျင်းထန် တာကြောင့်၊ ဒီလေကိုပဲ လူတွေက ရှူရှိုက်ပြီး အသက်ရှင် နေထိုင်ကြရ တာလေ၊ ဒီလိုရှူရှိုက်ပြီး အသက်ရှင်ရတဲ့ လေထဲမှာ မှ ဒီပိုး က ပါလာတတ်တာ ဆိုတော့ ဒါဟာ ဝေဟင်မုဆိုး တစ်မျိုးပဲပေါ့ ဦးရ မ ဟုတ်ဘူး လား"

"အောင်မယ်လေး ငါ့တူရာ၊ မင်းက စာရေးဆရာလို့ ကို မပြောရဘူး၊ သူ့ဘာသာသူ ကူးစပ်ရောဂါပိုးကို တောင်မှ ကြောက်စရာ ကောင်းသထ က် ကောင်းအောင် ဝေဟင်မုဆိုး လို့ တောင် အမည်ပေးလိုက် သေး တယ်၊ တယ်လည်း ဟုတ်တဲ့ စာရေး ဆရာပါလား၊ ဦးတောင် မုဆိုးတွေ သားကောင်တွေ ငါ့တူလို တွေးဖူးတာ မဟုတ်ဘူး "

"ကဲ ... အခု ဦးကမုဆိုးလား သူက သားကောင်လား"

"သူက မုဆိုးပေါ့ ငါ့တူရ၊ ဦးတို့ က သားကောင်တွေ ပြန်ဖြစ် နေကြ

ပြီကို၊ သူ့ကိုကြောက်လို့ နှာခေါင်းနဲ့ ပါးစပ်ကို ပိတ်တဲ့ သူကပိတ်၊ လက်တွေကို အရက်ပြန်နဲ့ ဆေးတဲ့ သူက ဆေး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာမလှုပ်ရှား ရဲတော့ဘဲ အိမ်တွင်းပုန်း နေသူကပုန်းနဲ့ ၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ရှောင်တိမ်းနေရပြီ ဆိုမှ တော့ သူကမုဆိုးပေါ့"

"အေး ... အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် အခုတွေးပြီး နာမည်ပေးနေတာကလည်း ဒီ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ် ပိုးဟာ ဂူဟန်မြို့က စတင်ဖြစ်တည် လာတာမို့ ဝေဟင်မုဆိုးကြီး ဂူဟန်လို့ နာမည်ပေး နေတာပေါ့ဗျာ"

"ကောင်းပါပြီ ငါတူရာ မင်းအတွေး မင်းအမြင်နဲ့ ကတော့ ဟုတ်နေတာပဲ" ဟု ဆိုကာ ဦးမင်းသားကြီးသည် သူ့အတွက် အရှေ့မှာ ကျွန်တော့် ရေခဲသေတ္တာလေး ထဲမှာ သူသောက်သုံးရန် အတွက် ချပေးထားသော အချိုရည် ဘူးလေးကို မော့သောက် လိုက်ရင်း ကျွန်ုပ်၏ ကျဉ်းမြောင်းလှသော အိမ်လေးအား လိုက်လံ၍ ကြည့်ရှုနေ ပေတော့လေ၏။

ထိုဦးမင်းသားကြီးသည် အဘယ့်ကြောင့် သူ့အား ဦးမင်းသားကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ရသနည်း ဆိုရပါလျှင်မူ သူသည် ဟိုတစ်ချိန်က နှစ်သစ်ကူးသင်္ကြန် အချိန်အခါ သမယသို့ ရောက်တိုင်း အရမ်းပင် ပျော်ရွှင်တတ်သူ ဖြစ်လေသောကြောင့် မြူတူး ပျော်ပါးစွာဖြင့် မင်းသားကြီး တစ်ယောက်မမာ ကရမည်ဆိုလျှင် နေရာဒေသမရရွေး မဏ္ဍာပ်မရွေး လိုက်လံဖျော်ဖြေ တင်ဆက် ကပြတတ်သူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသောကြောင့် ပင်တည်း။

လူတိုင်း လူတိုင်းက သူ့ကိုတွေ့လျှင် မင်းသားကြီး ဟု ခေါ်ဝေါ် ကြလေသည် ။ ထိုအခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်း ကိုလည်း သူအရမ်းပင် နှစ်သက် သဘောကျမိ လေတော့၏။

သင်္ကြန်သီချင်းသံ ကြားရင်ကို သူ့မှာ အလိုလိုနေရင်း အူမြူးလာကာ ကချင်ခုန်ချင်စိတ်က ဖြစ်ပေါ်၍ လာလာပေ တော့သည်။ ။ သူ့ဝါသနာ ကြောင့် လား သူ့ရဲ့ ဖူးစာကြောင့် လား ရယ်တော့ မပြောတတ်၊ သူ့ရ ထားသည့် မိန်းမမှာ လည်း သင်္ကြန်မယ်ထဲက တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လေ တော့သည်။ ။

သူ၏ သင်္ကြန်အကမှာ ရိုးရိုးမြန်မာသံစဉ် တေးသီချင်း လေးတွေနဲ့ ခပ်အေးအေး လေးလည်း ကတတ်သလို အခုခေတ် ဒန်စာအက တို့ ကိုလည်း သူက ကတတ်ပေသည်။ ။ တီးလုံးသံက ရောသမမွေ့ပြီး တီလုံး ပြောင်း သွားရင်ကို သူကလည်း ပုံစံပြောင်း၍ ကပေတော့၏။ ပုံစံအမျိုး မျိုး ဘယ်သို့ပင် လာလာ သူကလည်း အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံကို ကနေတတ် ပေတော့လေသည်။ ။

သူ့အကနဲ့ သူ့ဟန် အမူအရာမှာ မျှော်ပါသွားသူထဲမှ အထူးခြားဆုံး ဖြစ်သော တစ်ယောက်ကတော့ သူမြတ်နိုးတန်ဖိုး အထားဆုံး အချစ်ရ ဆုံး ဖြစ်သော သူ၏ မိန်းမ မပျိုပင် ဖြစ်လေတော့သည်။ ။

သူ၏ အတိတ်ကို ဘဝပုံရိပ် အဖြစ်နဲ့ ပြန်လည်၍ အသက်သွင်းကာ တင်ပြရမည် ဆိုလျှင်ဖြင့် လူ့လောက ဇာတ်ခုံပေါ်ဝယ် အပြောင်းအလဲ လေးတွေနဲ့ အတူ ဦးမင်းသားကြီး တစ်ယောက် အချစ်ကို စတင်တွေ့ရှိ ခဲ့ပုံလေး ကတော့ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက် ဆန်ဆန်ပင် ဖြစ်ပေတော့ လေသည်။ ။